

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agencia Națională de Administrare Fiscală
Direcția Generală de Soluționare a
Contestațiilor

Str. Apolodor nr. 17
Sector 5, București
Tel : + 021 319 97 54
interior 2043
Fax : + 021 336 85 48

DECIZIA NR. 370/2013
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. .X. SA
înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor
din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală
sub nr.907418 din data de 02.09.2013

Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală a fost sesizată de Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. – Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., prin adresa nr..X./2013 (înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr.X/02.09.2013), cu privire la contestația formulată de **S.C. .X. SA** cu domiciliul fiscal în municipiul .X., str..X. nr. .X., județul .X., CUI .X., înregistrată la ORC sub nr.J.X., prin Societatea civilă profesională de avocați “.X.”, potrivit împuternicirii avocațiale seria .X. nr. .X./2013, anexată în original la dosarul contestației.

S.C. .X. SA contestă parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./2013 (denumită în continuare Decizie de impunere), emisă în baza Raportului de inspecție fiscală nr..X./2013, respectiv pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei impozit pe veniturile din alte surse
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse.

În raport de data comunicării Deciziei de impunere nr. .X./2013, respectiv **10.07.2013**, potrivit confirmării de primire atașată la dosarul contestației, contestația a fost depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, respectiv la data de **29.07.2013**, astfel cum rezultă din ștampila registraturii generale a A.N.A.F., aplicată pe contestația aflată în original la dosarul cauzei.

Întrucât contestația a fost înregistrată la A.N.A.F. – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. X/2013, în conformitate cu prevederile

art.206 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu dispozițiile pct.3.4 din O.P.A.N.A.F. nr. 450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, a fost redirecționată împreună cu întreaga documentație anexată, la organul fiscal emitent al actului administrativ atacat, respectiv la Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X..

Constatând că în speță sunt întrunite condițiile prevăzute de art.205, art.207 și art.209 alin.(1) lit.c) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală este investită legal să se pronunțe asupra contestației formulată de S.C. .X. SA.

I. S.C..X. SA solicită prin contestația formulată, desființarea în parte atât a Deciziei de impunere nr. .X./2013, cât și a Raportului de inspecție fiscală nr..X/2013, în ceea ce privește suma de .X. lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse și accesorii aferente în sumă de .X. lei.

Contestatară susține că organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat că achizițiile de deșuri de fier vechi sunt efectuate de la persoane fizice, în condițiile în care a pus la dispoziția organului de control facturi fiscale emise de către furnizori, avize de însoțire a mărfii, note de intrare recepție și respectiv, documente (ordine de plată) ce atestă plata furnizorilor.

Referitor la societățile furnizoare de fier vechi, respectiv S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL și S.C. .X. SRL, contestatară menționează că acestea au fost declarate inactive după data efectuării tranzacțiilor cu S.C. .X. SA.

Contestatară susține că la fiecare achiziție de fier vechi de la persoane juridice cu care nu a mai avut relații comerciale, a solicitat acestora copii după certificatele de înregistrare și autorizațiile de mediu și că, după încheierea contractelor privind achiziția de fier vechi și înainte de a efectua plățile privind cantitățile achiziționate, a consultat baza de date a ANAF cu privire la registrul contribuabililor inactivi/reactivați.

Astfel, societatea consideră că a luat toate măsurile cu privire la verificarea statutului partenerilor comerciali și că nu i se poate imputa lipsa de conformare a acestora cu privire la obligațiile declarative sau de plată, acționând astfel *”de bună credință, iar în cazul în care la data inspecției fiscale ar fi existat suspiciuni de fraudă fiscală în cazul unora dintre partenerii comerciali ai acestora, aceste aspecte nu puteau fi cunoscute de Societate la data achizițiilor”*.

În ceea ce privește foile de parcurs ale autovehiculelor cu care s-au efectuat transporturile de fier vechi, contestatară susține că acestea nu reprezintă documente justificative pentru transportul mărfurilor, ci sunt utilizate pentru justificarea deductibilității cheltuielilor aferente vehiculelor (consumul de

combustibil), precizând că *“informațiile privind partenerii de afaceri nu se obțin în niciun caz din foile de parcurs”*.

Referitor la avizele de însoțire a mărfii, contestatara susține că deși acestea au fost completate cu toate informațiile prevăzute de lege, organele de inspecție fiscală *“concluzionează că nu rezultă din documente că furnizorii sunt cei precizați în acestea”*, fără a preciza ce informații din avizele respective nu concordă cu cerințele legislației.

Prin completarea la contestație nr. .X./2013, înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./2013, contestatara susține că ponderea tranzacțiilor cu cele 10 firme menționate în actul de control, în total tranzacții efectuate de S.C. .X. SA în perioada verificată este de 12,6% și că cea mai mare parte a deșeurilor achiziționate de la aceste firme au fost livrate direct în combinatul S.C. .X. SA (în prezent .X.), propunând în acest sens organelor de inspecție fiscală, să inițieze acțiuni de inspecție fiscală și la acesta din urmă, pentru a constata realitatea operațiunilor comerciale.

Totodată, precizează că organele de inspecție fiscală nu au identificat *“persoanele fizice”* considerate vânzătoare, iar actele prezentate în cadrul controlului, respectiv contracte de vânzare/cumpărare încheiate cu societățile considerate suspecte, avize de însoțire a mărfii, facturi, precum și plățile acestor facturi efectuate prin bancă în conturile deținute de aceste societăți, sunt *“documente care dovedesc fără urmă de tăgadă ca operațiunile au avut loc, marfa a existat, vânzătorii au existat, nu erau declarați inactivi”*.

II. Prin Decizia de impunere nr. .X./2013 privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală, emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului .X., au fost stabilite obligații fiscale în sarcina societății ca urmare a constatărilor cuprinse în Raportul de inspecție fiscală nr..X./2013, în sumă totală de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe profit
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe profit
- .X. lei - impozit pe veniturile din alte surse
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse,

din care S.C. .X. SA contestă parțial aceste obligații fiscale, respectiv suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei - impozit pe veniturile din alte surse
- .X. lei - dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse
- .X. lei - penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse.

Referitor la impozitul pe veniturile din alte surse, stabilit urmare

reconsiderării unor achiziții de fier vechi ca fiind de la persoane fizice și respectiv, încadrării veniturilor aferente acestora în categoria veniturilor din alte surse, organele de inspecție fiscală au constatat următoarele:

- în perioada 01.01.2012-30.06.2012, S.C. .X. SA a înregistrat în contabilitate achiziționarea de deșeuri de fier vechi în valoare totală de .X. lei de la societăți din județul .X. (S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL), din județul .X. (S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL) și din municipiul .X. (S.C. .X. SRL);

- controalele încrucișate solicitate în vederea stabilirii realității și conformității tranzacțiilor respective nu s-au putut efectua, întrucât societățile respective nu desfășurau activitate la domiciliul fiscal declarat; astfel, din consultarea dosarelor fiscale ale societăților respective, organele de inspecție fiscală au constatat că deși societățile nu erau declarate inactive în momentul efectuării achizițiilor de către S.C. .X. SA, acestea nu au depus declarații fiscale și bilanțuri, majoritatea nu aveau salariați și că nu au avut aprovizionări de deșeuri în perioada verificată, ca atare, nu aveau cum să livreze mai departe aceste bunuri către S.C. .X. SA.

Urmare verificării modului în care au fost transportate deșeurile de fier vechi de la societățile anterior menționate la S.C. .X. SA, organele de inspecție fiscală au constatat că o parte a transporturilor au fost efectuate cu mașini aparținând S.C. .X. SA și S.C. .X. SA, iar altele cu mașini aparținând unor societăți comerciale sau persoane fizice, reieșind următoarele:

- pentru transporturile efectuate cu mașinile contestatarei, din analiza avizelor de însoțire a mărfurilor, a datelor de identificare transportator, notelor de cântar și foilor de parcurs, nu reiese că furnizorii de fier vechi sunt cei precizați în documente, iar încărcarea deșeurilor s-a efectuat în localități din județul .X. sau din județe limitrofe;

- pentru transporturile efectuate cu mașinile altor societăți comerciale, urmare verificării prin sondaj a acestor societăți s-a constatat că în evidența contabilă a acestora nu sunt înregistrate respectivele transporturi către contestatară, neexistând foi de parcurs sau alte documente care să ateste transportul sau facturi emise către furnizorii de fier vechi; mai mult, din notele explicative luate administratorilor societăților transportatoare rezultă fie că nu au fost efectuate astfel de transporturi și respectiv, că nu au cunoștință de societățile furnizoare de fier vechi (ex.S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL,S.C. .X. SRL), fie se recunosc aceste transporturi efectuate ca fiind nefacturate întrucât *"transportul nu s-a efectuat în mod expres"* (ex.S.C..X. SRL) sau societatea nu deținea licență de transport (ex. S.C. .X. SRL);

- pentru transporturile efectuate cu mașinile unor persoane fizice, s-a constatat că au fost efectuate transporturi de deșeuri vechi a căror cantitate depășea cu mult capacitatea autoturismelor (ex. autoturismul cu nr..X. aparținând domnului .X.).

Astfel, având în vedere constatările menționate anterior, întrucât organele de inspecție fiscală nu au putut identifica cu exactitate locurile sau societățile de

la care s-au făcut aprovizionările de fier vechi și întrucât transportul acestora fie că nu a fost înregistrat în evidențele contabile sau nu au fost recunoscute de administratorii societăților de transport respective, acestea au reconsiderat forma tranzacțiilor ca fiind achiziții de la persoane fizice, în temeiul art.11 alin.(1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

Întrucât veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centre de colectare a deșeurilor se încadrează la categoria "venituri din alte surse" pentru care impozitarea se face prin reținere la sursă, în temeiul art.79 alin.(1) din același act normativ, organele de inspecție fiscală au stabilit un impozit suplimentar pe veniturile cu stopaj la sursă în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, se rețin următoarele:

Referitor la impozitul pe venituri din alte surse în sumă de .X. lei, Agenția Națională de Administrare Fiscală prin Direcția generală de soluționare a contestațiilor este investită să se pronunțe asupra legalității reconsiderării de către organele de inspecție fiscală a achizițiilor de fier vechi efectuate de către S.C. .X. SA ca fiind de la persoane fizice, în condițiile în care din instrumentarea speței nu rezultă că au fost identificate persoanele fizice despre care organele de inspecție fiscală au stabilit că au vândut societății fierul vechi înscris în facturile de achiziție prezentate de aceasta la inspecția fiscală.

În fapt, pentru achizițiile de deșuri de fier vechi în valoare totală de .X. lei, societatea a prezentat organelor de inspecție fiscală facturi emise de societăți din județul .X. (S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL), din județul .X. (S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL, S.C. .X. SRL) și din municipiul .X. (S.C. .X. SRL). Organele de inspecție fiscală au reconsiderat aceste achiziții ca fiind de la persoane fizice, stabilind un impozit suplimentar pe veniturile cu stopaj la sursă în sumă de .X. lei și accesorii în sumă de .X. lei.

Întrucât din Raportul de inspecție fiscală nr. .X./2013, ce a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate reieșea că au fost efectuate controale încrucișate la furnizorii de deșuri de fier vechi ai societății, fiind întocmite sesizări penale doar împotriva unora dintre aceștia, iar din verificările efectuate la transportatorii de deșuri de fier vechi s-a reținut că nu există dovada efectuării transporturilor de deșuri de fier vechi către S.C. .X. SA, fără a se menționa dacă pentru acești transportatori au fost sesizate organele de cercetare/urmărire penală, precum și pentru faptul că în conținutul raportului de inspecție fiscală (pag. 16), comunicat societății în data de 29.07.2013, s-a reținut că „*echipa de inspecție fiscală a sesizat organele de urmărire penală cu adresa nr. .X./2013*”, fără a fi anexată respectiva adresă, organul de soluționare a

contestației, prin adresa nr. .X./22.10.2013 a solicitat organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat informații suplimentare în acest sens.

Cu adresa înregistrată la Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor sub nr. .X./28.10.2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X. a comunicat organului de soluționare a contestației lista furnizorilor pentru care s-au întocmit sesizări penale, Referatul privind îndreptarea erorii materiale din data de 25.07.2013 în baza căruia a fost îndreptată eroarea materială de la pg. 16 din Raportul de inspecție fiscală nr. .X./2013, precum și dovada comunicării către contribuabilul a îndreptării erorii materiale. De asemenea, pentru clarificarea situației privind reconsiderarea achizițiilor de fier vechi ca fiind de la persoane fizice, cu adresa nr. .X./2013, Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor a solicitat organelor emitente ale actului administrativ fiscal atacat care au fost informațiile considerate relevante care au condus la stabilirea faptului că furnizorii societății contestatoare pentru mărfurile achiziționate în perioada 01.01.2012 – 30.06.2012 sunt în realitate persoane fizice, ținând cont de faptul că prin raportul de inspecție fiscală s-a reținut că societățile care au livrat deșeuri de fier vechi către S.C. .X. S.A. nu au putut fi verificate, controalele încrucișate solicitate la aceștia nu au putut fi efectuate deoarece niciuna dintre acestea nu funcționează la sediul declarat și nu au putut fi contactate, iar declararea furnizorilor ca inactivi este ulterioară datei efectuării tranzacțiilor supuse verificării.

Prin adresa de răspuns nr. .X./2013, Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., a precizat că informațiile relevante reîncadrării au fost următoarele:

- societățile comerciale enumerate în raportul de inspecție fiscală, de la care S.C. .X. S.A. s-a aprovizionat nu și-au depus declarații fiscale pentru perioada respectivă;
- niciuna dintre aceste societăți nu a declarat livrări de bunuri în această perioadă și ca atare nu aveau cum să livreze bunuri către S.C. .X. S.A.;
- furnizorii de fier vechi nu au putut fi verificați deoarece nu funcționează la sediul declarat și nu au putut fi contactați;
- nu există dovada efectuării transporturilor de deșeuri de fier vechi către S.C. .X. S.A.

Prin contestație, S.C. .X. SA susține că organele de inspecție fiscală au considerat în mod eronat că achizițiile de deșeuri de fier vechi sunt efectuate de la persoane fizice, în condițiile în care le-a pus la dispoziție facturi fiscale emise de către furnizori, avize de însoțire a mărfii, note de intrare recepție și respectiv, documente (ordine de plată) ce atestă plata furnizorilor respectivi.

În drept, potrivit art. 7 alin.(2) din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare:

“(2) Organul fiscal este îndreptățit să examineze, din oficiu, starea de fapt, să obțină și să utilizeze toate informațiile și documentele necesare pentru determinarea corectă a situației fiscale a contribuabilului. În analiza efectuată organul fiscal va identifica și va avea în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.”

Potrivit prevederilor pct. 6.1. din Hotărârea Guvernului nr. 1050/2004

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare:

“În aprecierea unei situații fiscale asupra căreia urmează a lua o decizie, organul fiscal va determina stările de fapt relevante din punct de vedere fiscal prin utilizarea mijloacelor de probă prevăzute de lege”.

Din coroborarea prevederilor legale invocate se reține că organul fiscal este îndreptățit și în același timp obligat ca, pentru determinarea stării de fapt fiscale să utilizeze toate mijloacele prevăzute de lege și să aibă în vedere toate circumstanțele edificatoare ale fiecărui caz.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 78 alin. (2) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“ART. 78

Definirea veniturilor din alte surse

(2) Venituri din alte surse sunt orice venituri identificate ca fiind impozabile, care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h), altele decât veniturile neimpozabile în conformitate cu prezentul titlu, precum și cele enumerate prin normele metodologice elaborate în aplicarea prezentului articol.”

și în conformitate cu pct. 152 din Hotărârea Guvernului nr. 44/2004 pentru aprobarea pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal:

“152. În aplicarea art. 78 alin. (2) din Codul fiscal, în această categorie se includ, de exemplu, următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

[....]

- veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea, cu următoarele excepții:

a) partea din venituri finanțată din fonduri publice în cazul bunurilor mobile care fac obiectul programelor naționale finanțate din bugetul de stat sau din alte fonduri publice care sunt venituri neimpozabile;

b) veniturile realizate din valorificarea bunurilor mobile sub forma deșeurilor din patrimoniul afacerii de către contribuabilii care au ca obiect de activitate colectarea și valorificarea de deșeuri; în acest caz nu sunt aplicabile prevederile art. 53 alin. (2) și art. 79 din Codul fiscal, veniturile respective fiind considerate venituri din activități independente și supuse impunerii potrivit regulilor proprii acestei categorii, respectiv cap. II "Venituri din activități independente".

coroborat cu prevederile art. 79 din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare potrivit cărora:

“ART. 79

Calculul impozitului și termenul de plată

(1) Impozitul pe venit se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut.

(2) *Impozitul calculat și reținut reprezintă impozit final.*

(3) *Impozitul astfel reținut se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care a fost reținut”,* organul de soluționare a contestației reține că veniturile identificate ca fiind impozabile și care nu se încadrează în categoriile prevăzute la art. 41 lit. a) - h) din Codul fiscal reprezintă venituri din alte surse și se calculează prin reținere la sursă la momentul plății veniturilor de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 16% asupra venitului brut. De asemenea, organul de soluționare reține și faptul că intră în categoria veniturilor din alte surse și veniturile obținute din valorificarea deșeurilor prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea și că în această situație, subiectul impunerii sunt persoanele fizice beneficiare ale veniturilor, cumpărătorul deșeurilor fiind obligat să rețină impozitul și să îl vireze la bugetul de stat.

Din analiza raportului de inspecție fiscală nr. .X./2013, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestată și din precizările transmise organului de soluționare cu adresa nr. .X./2013 de către Administrația Județeană a Finanțelor Publice .X., se reține că organele de inspecție fiscală au reconsiderat forma tranzacțiilor efectuate de către S.C. .X. SA în perioada 01.01.2012 – 30.06.2012, pentru a reflecta în mod corect conținutul economic al acestora, din următoarele motive:

-societățile furnizoare nu și-au depus declarațiile fiscale (100,300,101, bilanțuri);

- majoritatea nu au salariați;

- societățile care au livrat deșeuri de fier vechi către S.C. .X. SA, nu au putut fi verificate de către inspectorii fiscali, controalele încrucișate la aceștia nu au putut fi efectuate deoarece acestea nu funcționează la sediul declarat;

- nu există dovada efectuării transporturilor de deșeuri de fier vechi către S.C. .X. SA, în condițiile în care la transporturile efectuate cu mașinile aparținând nu se poate determina, din foile de parcurs, de unde au fost încărcate mărfurile, iar pentru transporturile efectuate de către alte societăți comerciale din județul .X., administratorii acestora declară că nu au efectuat aceste transporturi;

- analizând aprovizionările de deșeuri de la furnizorii S.C. .X. SA, în vederea stabilirii provenienței acestor deșeuri, prin consultarea bazei de date a organului fiscal s-a constatat că aceștia nu au avut aprovizionări de deșeuri în perioada verificată, ca atare nu aveau cum să livreze mai departe aceste bunuri către S.C. .X. SA.

Totodată, se reține că organele de inspecție fiscală s-au rezumat să constate că *”agentul economic înregistrează în contabilitate achiziționarea de deșeuri de fier vechi în sumă totală de .X. lei”* fără să precizeze persoanele fizice de la care au fost achiziționate deșeurile de fier vechi, după caz.

De asemenea, din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, organul de soluționare a contestației reține că unele dintre societățile furnizoare de deșeuri vechi au fost declarate inactive ulterior desfășurării tranzacțiilor comerciale cu

societatea contestatară, respectiv:

- S.C. .X. SRL – din data de 27.12.2012
- S.C. .X. SRL – din data de 23.05.2013
- S.C. .X. SRL – din data de 19.11.2012
- S.C. .X. SRL – din data de 28.12.2012
- S.C. .X. SRL – din data de 22.03.2013
- S.C. .X. SRL – din data de 28.12.2012
- S.C. .X. SRL – din data de 28.12.2012.

De asemenea, din analiza obiectului de activitate al furnizorilor de deșeuri de fier vechi către S.C. .X. S.A., menționați în raportul de inspecție fiscală, cu excepția furnizorului S.C. .X. S.R.L., toți ceilalți furnizori au ca obiect de activitate “Comerț cu ridicata al cerealelor, semintelor, furajelor și tutunului prelucrat” cod CAEN 4621.

Totodată, organul de soluționare a contestației reține și precizarea contestatarei din adresa nr. .X./2013 în sensul că ponderea tranzacțiilor cu cele 10 firme menționate în actul de control, în total tranzacții efectuate de S.C. .X. SA în perioada verificată este de 12,6% și că cea mai mare parte a deșeurilor achiziționate de la aceste firme au fost livrate direct în combinatul S.C. .X.SA (în prezent .X.). Aceste precizări ale societății din adresa nr. .X./2013 au fost înaintate organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal contestat la data de 18.11.2013, cu adresa nr. .X. pentru a-i da posibilitatea să-și exprime punctul de vedere față de afirmațiile societății.

Astfel, organul de soluționare a contestației reține că, deși organele de inspecție fiscală constată că facturile de cumpărare a deșeurilor de fier vechi sunt înregistrate în contabilitate, iar furnizorii erau activi la data efectuării tranzacțiilor, au reconsiderat aceste achiziții ca fiind de la persoane fizice, pe considerentul că emitenții facturilor nu și-au depus declarațiile fiscale, la data efectuării inspecției fiscale nu funcționează la sediul declarat, nu există dovada efectuării transporturilor de deșeuri de fier vechi către S.C. .X. SA, nu au avut aprovizionări de deșeuri în perioada verificată, nu au efectuat verificări în scopul identificării persoanelor fizice de la care S.C. .X. SA a efectuat achiziții, în condițiile în care în materia impozitului pe venitul din alte surse aceste persoane au calitatea de subiect impozabil, societatea fiind plătitor al impozitului reținut la sursă de la subiectul impozitului.

Organul de soluționare reține și faptul că organele de inspecție fiscală nu au apreciat că operațiunile economice derulate de contestatoarele ar putea întruni elementele constitutive ale unor infracțiuni prin faptul că nu au sesizat organele penale asupra tranzacțiilor care au făcut obiectul inspecției fiscale.

De asemenea, organul de soluționare mai reține că în cazul unor furnizori înscriși în facturile prezentate de societate pentru a justifica achizițiile de deșeuri de fier vechi au stabilit impozit pe profit și accesorii aferente astfel cum rezultă din Procesul verbal nr. .X.2013 încheiat de organele de inspecție fiscală din cadrul Direcției generale a finanțelor publice a județului .X. la S.C. .X. SRL, în condițiile în care la S.C. .X. S.A. tranzacțiile efectuate cu acest furnizor au fost

reconsiderate ca fiind de la persoane fizice.

Concuționand, organul de soluționare a contestației reține ca în temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 571/2005 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare potrivit căruia „*La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unei tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al unei tranzacții*”, organele de inspecție fiscală au reconsiderat forma tranzacțiilor efectuate de S.C. .X. S.A. din următoarele motive:

- furnizorii nu și-au depus declarațiile fiscale;
- majoritatea nu au salariați;
- societățile care au livrat fier vechi către contestatara nu au putut fi verificate deoarece nu funcționează la sediul declarat;
- nu există dovada transporturilor de deseuri de fier vechi către contestatoare;
- din consultarea bazei de date a Direcției generale a finanțelor publice a județului .X. reiese că furnizorii S.C. .X. SA nu au avut aprovizionări de deseuri de fier vechi.

Având în vedere că la dosarul cauzei nu există probe care să ateste achiziția deșeurilor de fier vechi de la persoane fizice, iar conținutul actului de inspecție fiscală face imposibilă analiza de către organele de soluționare a situației de fapt în perioada supusă verificării în lipsa unor constatări în acest sens ale organelor de inspecție fiscală reținute mai sus, precum și neconcordanțele constatărilor organelor de inspecție fiscală în temeiul art.216 alin.(3) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care prevede:

“(3) Prin decizie se poate desființa total sau parțial actul administrativ atacat, situație în care urmează să se încheie un nou act administrativ fiscal care va avea în vedere strict considerentele deciziei de soluționare”,
coroborate cu alin.(3¹) al aceluiași articol și cu pct.11.6 din Ordinul nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia:

“11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia [...]”, se va desființa parțial Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./2013, respectiv pentru suma de .X. lei reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații și aceeași perioadă avută în vedere prin actul administrativ desființat, prin raportare la prevederile legale incidente în materie, precum și la cele reținute prin prezenta decizie și să emită, dacă este cazul un nou act administrativ fiscal pentru eventualele diferențe de impozit pe veniturile din alte surse constatate.

Referitor la suma de .X. lei, reprezentând accesorii aferente impozitului pe veniturile din alte surse, respectiv .X. lei dobânzi/majorări de întârziere și .X. lei penalități de întârziere, având în vedere că Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./2013 a fost desființată parțial pentru suma de .X. lei, reprezentând impozit pe veniturile din alte surse, potrivit principiului de drept „accessorium sequitur principale”, se va desființa decizia de impunere și pentru accesoriile aferente impozitului pe veniturile din alte surse în sumă de .X. lei.

Pentru considerentele mai sus arătate, în temeiul prevederilor actelor normative invocate în prezenta decizie și în baza art.216 alin. (3) și alin.(3[^]1) din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborate cu prevederile pct.11.6 din O.P.A.N.A.F. nr.450/2013 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea Titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

DECIDE

Desființarea parțială a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. .X./2013 pentru suma de .X. lei, reprezentând:

- .X. lei impozit pe veniturile din alte surse
- .X. lei dobânzi/majorări de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse
- .X. lei penalități de întârziere aferente impozitului pe veniturile din alte surse,

urmând ca organele fiscale să reanalizeze cauza pentru aceleași obligații fiscale și aceeași perioadă avute în vedere prin actele administrative desființate, având în vedere considerentele din motivarea prezentei decizii și dispozițiile normative incidente în materie în perioada verificată.

Prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel .X.X sau Curtea de Apel .X., în termen de 6 luni de la data comunicării.

DIRECTOR GENERAL